

6 maart 2002.

NR. 3. (01/22) TEGEMOETKOMING IN KOSTEN VAN ZIEKTEKOSTENVERZEKERING BIJ REDUCTIE VAN WERKTIJD VAN TOEGELATEN SPECIALIST.

Verweerster is gerechtigd een wijziging te brengen in de hoogte van de door haar te betalen vergoeding indien er sprake is van een verandering van omstandigheden op grond waarvan eiser geen recht kan doen gelden op een ongewijzigde instandhouding van de overeenkomst. Van een dergelijke verandering is sprake indien eiser een belangrijke verandering brengt in de omvang van de werkzaamheden waarvoor hij in het ziekenhuis van verweerster is toegelaten.

Verweerster dient echter op grond van de toelatingsovereenkomst ook rekening te houden met de gerechtvaardigde belangen van eiser. Vanaf 1 september 2002 is er sprake van een gewijzigde omstandigheid op grond waarvan verweerster de omvang van de tegemoetkoming mag wijzigen. Het is redelijk dat zij daarbij haar verplichting tot betaling van deze vergoeding relateert aan de omvang waarin eiser in het ziekenhuis nog zijn praktijk uitoefent.

SCHEIDSGERECHT GEZONDHEIDSZORG

Kenmerk: 01/22

Arbitraal vonnis in de zaak van:

A,
wonende te Z,
eiser,
gemachtigde mr. P.A. Hanrath,

tegen

DE STICHTING B,
gevestigd te Z,
verweerster,
gemachtigde mr. H.E. van Berckel-Dekker

1 De procesgang

- 1.1. Eiser heeft aan het Scheidsgerecht verzocht bij wege van bindend advies te beslissen dat verweerster gehouden is aan eiser een jaarlijkse tegemoetkoming te betalen in de kosten van een voor zichzelf en zijn gezinsleden gesloten ziektekostenverzekering, ten bedrage van 50% van de jaarlijks te betalen premie, zodat verweerster voor het jaar 2001 een bedrag van f 5.589,52 moet voldoen aan eiser, althans zodanige beslissing te geven als het Scheidsgerecht naar billijkheid juist acht, met veroordeling van verweerster in de kosten van het geding.
- 1.2. Verweerster heeft bij memorie van antwoord, samengevat weergegeven, geconcludeerd: dat het Scheidsgerecht:
primair de vordering van eiser zal afwijzen, en
subsidiar -voor het geval het Scheidsgerecht van oordeel is dat de toelatingsovereenkomst van kracht is gebleven- zal beslissen dat verweerster gehouden is aan eiser een jaarlijkse tegemoetkoming te betalen in de kosten van de door hem gesloten ziektekostenverzekering gerelateerd aan de omvang van zijn werkzaamheden in en ten behoeve van het ziekenhuis, althans ten bedrage van 10% van de jaarlijks te betalen premie, althans een zodanige beslissing zal nemen als het Scheidsgerecht naar billijkheid juist acht, met veroordeling van eiser in de kosten van het geding.

- 1.3 De mondelinge behandeling heeft plaatsgevonden te Utrecht op 11 februari 2002. Eiser is verschenen met zijn gemachtigde. Namens verweerster was haar gemachtigde aanwezig. De gemachtigden hebben de wederzijdse standpunten aan de hand van pleitnotities die zijn overgelegd, toegelicht.

2 De samenvatting van het geschil

- 2.1 Eiser is sedert 1 januari 1980 als cardioloog toegelaten tot het ziekenhuis van verweerster. Hij is werkzaam in maatschapsverband.
- 2.2 Art. 22 lid 2 van de tussen eiser en een van de rechtsvoorgangers van verweerster gesloten toelatingsovereenkomst bepaalt dat aan eiser, indien hij voor zichzelf en zijn gezinsleden een ziektekostenverzekering heeft afgesloten, een tegemoetkoming in de kosten van deze verzekering wordt toegekend. Aan eiser is vanaf 1980 steeds de helft van de jaarlijkse premie te dier zake betaald.
- 2.3 Met ingang van 1 september 1996 is eiser, naast zijn toelating als cardioloog, benoemd tot geneesheer-directeur van het ziekenhuis van verweerster. Tussen hem en verweerster is een schriftelijke arbeidsovereenkomst gesloten. Op grond van art. 7 lid 2 heeft eiser recht op vergoeding van de helft van de premie van een ziektekostenverzekering voor hem en zijn gezinsleden. In de arbeidsovereenkomst is bepaald dat eiser zijn praktijk als cardioloog gedurende een dag per week in associatief verband mag voortzetten. Eiser heeft zijn praktijk voor 80% tegen betaling van goodwill aan een ander overgedragen..
- 2.4 Bij overeenkomst van 19 april 2000 zijn eiser en verweerster overeengekomen dat de arbeidsovereenkomst tussen partijen met ingang van 1 september 2002 wordt beëindigd. Eiser is vrijgesteld van het verrichten van werkzaamheden. In artikel 3 van deze overeenkomst is bepaald dat de overeengekomen vergoedingen zullen worden doorbetaald tot 1 september 2000. Eiser oefent nog wel de praktijk als cardioloog uit, naar hij stelt, gedurende 22 uur per week. Hij heeft binnen de maatschap recht op een aandeel voor 0,2 van een volledige praktijk.
- 2.5 Eiser meent dat hij op grond van zijn toelatingsovereenkomst nog steeds recht kan doen gelden op een tegemoetkoming van 50% van de premie. Verweerster stelt zich op het standpunt dat ingevolge de in het slot van 2.4 bedoelde bepaling eiser zijn aanspraak op een vergoeding heeft verloren. In elk geval is er volgens verweerster, nu eiser nog slechts gedurende een dag per week als cardioloog in haar ziekenhuis werkzaam is, sprake van een wijziging van omstandigheden op grond waarvan eiser geen aanspraak meer kan maken op de onderhavige tegemoetkoming, althans niet verder dan 20% van de helft van de jaarlijkse premie.

3 De bevoegdheid van het Scheidsgerecht

De bevoegdheid van het Scheidsgerecht berust op artikel 42 van de toelatingsovereenkomst tussen eiser en verweerster. Het Scheidsgerecht zal overeenkomstig zijn reglement en met instemming van beide partijen beslissen bij wege van arbitraal vonnis.

4 De beoordeling van het geschil

- 4.1 Tussen partijen is de toelatingsovereenkomst van 1980 steeds in stand gebleven. Niet in geschil is dat eiser aan deze overeenkomst het recht ontleent op een tegemoetkoming in de premie van een ziektekostenverzekering voor hem en zijn gezinsleden. Verweerster erkent dat tot 2001 aan eiser steeds de helft van de jaarlijkse premie is vergoed.
- 4.2 De omstandigheid dat tussen partijen een arbeidsovereenkomst is gesloten heeft niet zonder meer tot gevolg dat eiser zijn aanspraak op deze tegemoetkoming heeft verloren. Niet alleen is in artikel 7 lid 2 van de arbeidsovereenkomst vastgelegd dat eiser deze aanspraak heeft behouden, doch eiser heeft ter zitting onbetwist gesteld dat op zijn wens tijdens het dienstverband de toelatingsovereenkomst volledig in stand is gebleven. Op grond van deze overeenkomst is volgens eiser telken jare de tegemoetkoming betaald. Dit standpunt vindt steun in de aantekening op de als productie 4 overgelegde polis waaruit valt af te leiden dat de betaling van de helft van de premie niet via de salarisadministratie is voldaan.

- 4.3 Het Scheidsgerecht is van oordeel dat eiser zijn aanspraak op vergoeding van de helft van de premie ziektekostenverzekering in beginsel heeft behouden, nu verweerster ermee heeft ingestemd dat de toelatingsovereenkomst met eiser in stand bleef en aldus heeft aanvaard dat de verworven rechten van eiser als toegelaten medisch specialist niet verloren zouden gaan. Tot deze rechten behoort de aanspraak op de onderhavige tegemoetkoming. Artikel 3 van de beëindigingsovereenkomst kan daarin geen wijziging brengen.
- 4.4 Verweerster is gerechtigd een wijziging te brengen in de hoogte van de door haar te betalen vergoeding indien er sprake is van een verandering van omstandigheden op grond waarvan eiser geen recht kan doen gelden op een ongewijzigde instandhouding van de overeenkomst. Van een dergelijke verandering is sprake indien eiser een belangrijke verandering brengt in de omvang van de werkzaamheden waarvoor hij in het ziekenhuis van verweerster is toegelaten.
- 4.5 Verweerster dient echter op grond van de toelatingsovereenkomst ook rekening te houden met de gerechtvaardigde belangen van eiser. Deze verplichting brengt mee dat verweerster als bijzondere omstandigheid in aanmerking dient te nemen dat tussen partijen een dienstverband bestaat waaraan, zoals blijkt uit de tussen partijen gesloten beëindigingsovereenkomst, buiten de schuld van eiser een einde zal komen met ingang van 1 september 2002. Het Scheidsgerecht acht het billijk dat verweerster gedurende het bestaan van het dienstverband aan eiser de onderhavige tegemoetkoming van 50% van de premie blijft betalen. Vanaf 1 september 2002 is er sprake van een gewijzigde omstandigheid op grond waarvan verweerster de omvang van de tegemoetkoming mag wijzigen. Het is redelijk dat zij daarbij haar verplichting tot betaling van deze vergoeding relateert aan de omvang waarin eiser in het ziekenhuis nog zijn praktijk uitoefent, dat wil zeggen 0,2 gedeelte van een volledige praktijk, en dus beperkt tot een vijfde gedeelte van 50%. Aan het vorenstaande kan niet afdoen dat verweerster in één geval aan een voor 0,6 van de volledige werktijd toegelaten specialist de helft van de volledige premie vergoedt, omdat dat geval klaarblijkelijk op één lijn gesteld kan worden met een volledige toelating omdat de betrokken specialist haar werkzaamheden grotendeels in het ziekenhuis van verweerster verricht.
- 4.6 Nu beide partijen gedeeltelijk in het ongelijk gesteld worden, acht het Scheidsgerecht na te melden verdeling van de kosten redelijk.

5 De beslissing

Het Scheidsgerecht wijst het navolgende vonnis:

- 5.1 Verweerster is gehouden aan eiser tot 1 september 2002 een tegemoetkoming te betalen van 50% van de premie ziektekostenverzekering voor hem en zijn gezinsleden, zodat verweerster over het jaar 2002 nog een bedrag van f 5.589,52 aan eiser moet voldoen en over het jaar 2002 een bedrag van 2/3 van de helft van de jaarpremie 2002.
- 5.2 Verweerster mag vanaf 1 september 2002 deze tegemoetkoming wijzigen naar rato van de omvang van de werkzaamheden van eiser in haar ziekenhuis.
- 5.3 De kosten van het Scheidsgerecht, begroot op €1.800,-, komen voor 25% voor rekening van eiser en voor 75% voor rekening van verweerster. Deze kosten zullen worden verhaald op het door eiser gestorte voorschot, zodat verweerster aan eiser dient te betalen €1.350,-.
- 5.4 Ieder van partijen draagt voor het overige de eigen kosten.

Dit vonnis is gewezen te Utrecht op 6 maart 2002 door mr. A. Hammerstein, voorzitter, met bijstand van mr. M. Middeldorp, griffier.